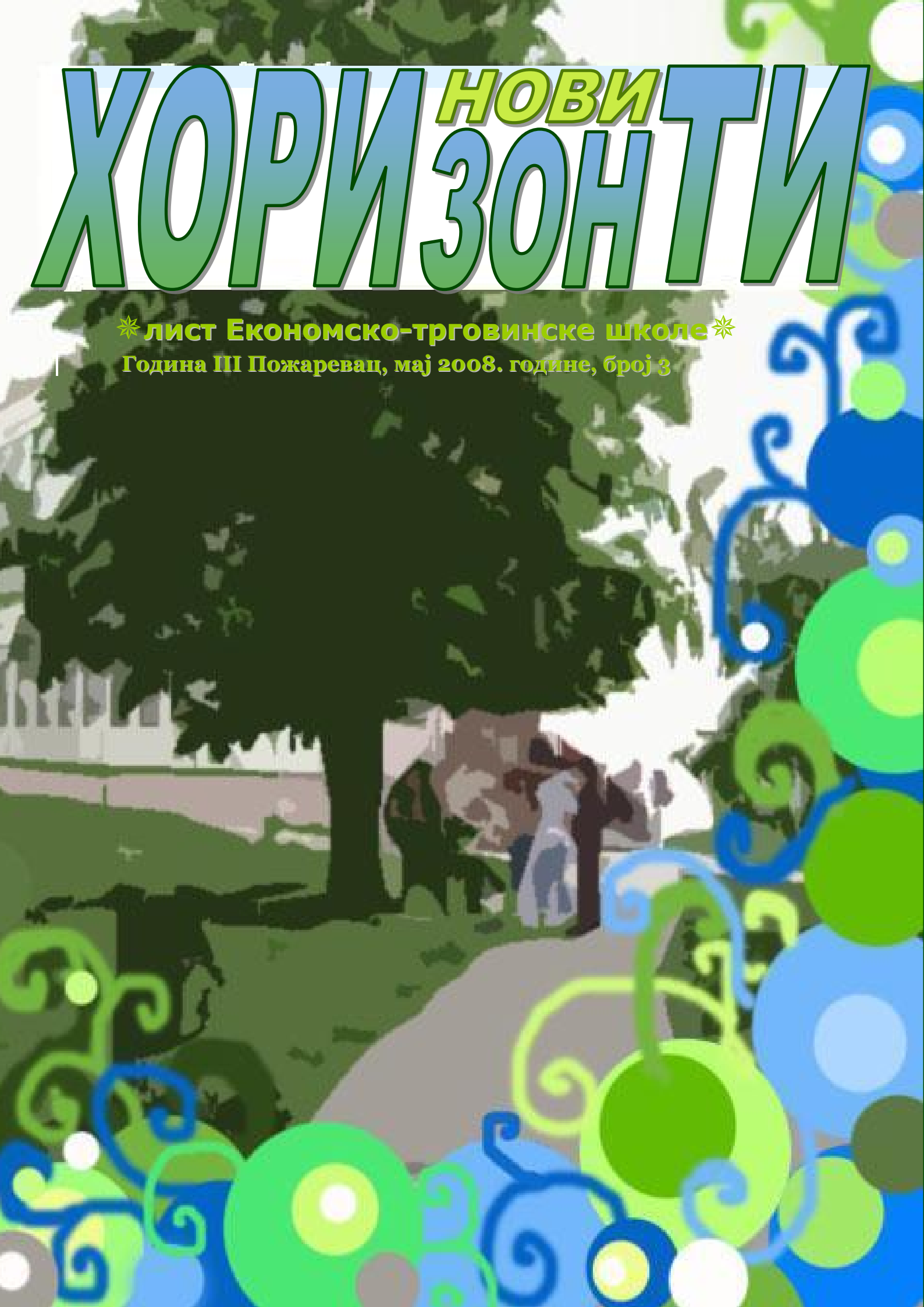

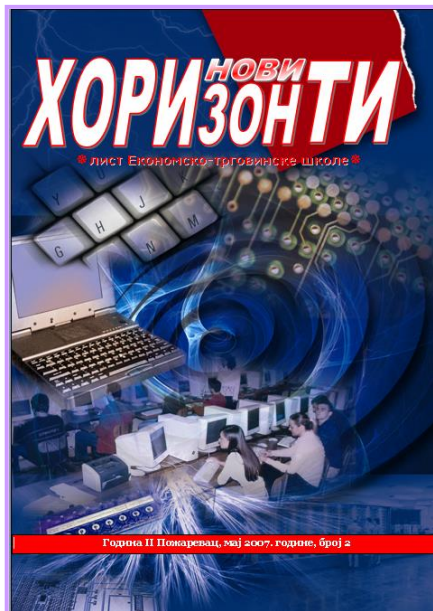
ХОРИ *НОВИ* ЗОНТИ

✧ лист Економско-трговинске школе ✧

Година III Пожаревац, мај 2008. године, број 3

Овако смо изгледали у прошлом броју

Дан школе 23. мај 2007. године

САДРЖАЈ:

Од теорије ка пракси

Оплемењивање
Наставе

Активно или пасивно

Таленти

Прославе

Импесије са екскурзије

Такмичења

Турнири

Хуманитарне
акције

Ликовна
секција

Директор: Лука Шешум
Редакција: Гордана Вучковић, Мирјана Дабић Лазић, Весна Џино,
Виолета Урошевић, Бранка Дашић, Радмила Степић, Марија Манић,
Александра Јовановић, Срђан Доганџић, Маја Максимовић, Јелена
Николић, Александра Марковић
Главни и одговорни уредник: Мр Драгана Мратић
Дизајн: Катарина Филиповић
Припрема за штампу: Лидија Лекић
Штампа: СЗР „Ситограф“
Тираж: 1000
Сајт школе: www.ekonomsko.edu.yu

ОД ТЕОРИЈЕ КА ПРАКСИ

ПОСЕТИЛИ СМО САЈАМ ОБРАЗОВАЊА И НАРОДНУ БАНКУ

Представници наше школе, професорке Гордана Вучковић и Весна Станојевић, организовале су за матуранте једнодневну екскурзију до Београда чији је циљ био посета сајма образовања и Народне банке. Овај догађај је веома значајан за све матуранте који желе да наставе школовање.

Имали смо довољно времена за разгледање. Међутим, на сајму нису били презентирани сви факултети Србије, већ само факултети Београдског универзитета, тако да се нису сви ученици информисали као што су желели. Ипак, оно што је виђено било је импресивно и корисно.

Тог дана смо посетили и Народну банку која је основана 1884. године. У изложбеном простору Народне банке видели смо полуге од којих се израђује новац, новчанице из различитих година... Највећи утисак на нас је оставила машина за израду новца. Дозволили су нам да погледамо како се рукује машином и самостално направимо метални новчић. Одштампали су и поклонили нам новчанице са нашим ликом. У једном тренутку смо се осећали као чланови Народне банке.

Искуства која носимо у себи док се враћамо кући још више обогаћују наша претходна знања.

Јовановић Сандра, IVt₁

ПОСЕТА САЈМУ ТУРИЗМА

Одељења туристичких техничара прве и друге године наше школе посетила су Сајам туризма у Београду у хотелу „Интерконтинентал“ 1. марта 2008. године. Међународни сајам туризма у Београду окупио је представнике око 20 земаља из читавог света који су се потрудили да на најбољи начин прикажу туристичку понуду своје земље.

Занимљивим и привлачним изложбеним штандовима наши ученици били су одушевљени, а посебно ученици прве године којима је ово први одлазак на Сајам туризма. Одушевљење се могло видети на њиховим лицима. Најзанимљивија је била посета хотелу „Интерконтинентал“, којим су сви били очарани. Прелепи апартмани, обиље раскоша и луксуза, гламурозне сале попут оних из бајке, зрачили су префињеношћу. Све у амбијенту је одисало елеганцијом

и остављало наду да ће наша земља у будућности још више напредовати у туризму. Љубазно особље трудило се да покаже сваки део овог прелепог хотела. Широм отворених очију разгледали су апартмане, али највећи утисак оставила је резиденција у којој одседају познате личности. Слободно време је покварила киша, али није успела да умањи утиске ученика. Уверени да смо изабрали право занимање, кренули смо кућама, а дружење је употпунило овај интересантан догађај.

Маја Максимовић, Iтт

СТРУЧНА ЕКСКУРЗИЈА УГОСТИТЕЉА НАШЕ ШКОЛЕ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ

Ученици угоститељских смерова (Iу₁, Iу₂, IIу₁, IIу₂, IIIу₁, IIIу₂) Економско-трговинске школе из Пожаревца посетили су 26. сајам туризма и угоститељства који је у Врњачкој Бањи одржан од 25. до 27. октобра прошле године. У конгресној сали велелепног хотела „Звезда“ изложени су радови ученика из целе земље. На сајму се могло видети више врста коктела, презентација вина као и фламбирање и транзирање јела пред гостима, а битно је и то да су конобари још једном показали да је добро постављен сто пола obroка.

Специјалитетима традиционалне народне кухиње попут Бадње вечере, славске вечере, вечере Српске нове године, Калчине вечере, планинског обеда, сеоског ручка, кувари су учинили да на трен осетимо дух прошлости, а оно што је присутнима посебно привукло пажњу била је монашка вечера представљена и постављена у аутентичним посудама, али не само визуелно, већ и звуком црквених песама. Посластичари су својим радовима као што су „Богородица“, „Последњи дом фараона“ и многим другим рекли већ добро знано, да је десерт неизоставни ганг сваког obroка.

Како је раније договорено, посета је завршена истог дана (26. октобра), а у трочасовном повратку кући ученици су коментарисали и сабирали своје утиске о сајму, али и о римском бунару који испуњава жеље, мосту љубави, језерцету са паткама, прелепој бистрој реци која протиче кроз бању као и о догодовштинама које ће, верујем, дуго остати у сећању како ученика тако и професора.

Срђан Доганџић, IIIу₁

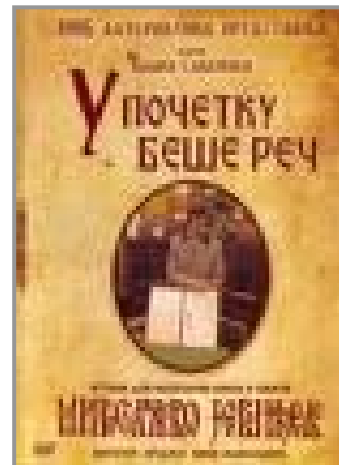
ОПЛЕМЕЊИВАЊЕ НАСТАВЕ

Утисци из филма "У ПОЧЕТКУ БЕШЕ РЕЧ" (о Мирослављевом јеванђељу)

Током читавог свог живота слушах приче о Мирослављевом јеванђељу, али никада, све до данас, нисам ни слутио да та, наизглед обична црквена књига, представља толику важност за српски народ. Мислио сам да је то само још једно уметничко дело из прошлости, а гледајући филм који говори о њему, сазнао сам да је другачије.

Одмах на почетку сам се загледао у корице ове књиге које су наговештавале да је посебна. Странице су исписане за мене данас не тако разумљивим словима, која су, сазнајем, представљала почетак српске модерне писмености. На почетку сваке странице налазио се по један цртеж, тачније, почетно слово украшено разним бојама и другим додацима.

У наставку филма говори се о путовањима ове књиге. Нису то била као данас туристичка путовања, већ, могло би се рећи, права разбојничка путовања. Остао сам без текста гледајући доживљаје људи који су накратко поседовали ову књигу. Људи су ризиковали животе због ње, неки их и изгубили, што још једном говори о њеној вредности.

Кроз овај бесконачно дугачак пут, књигу је пратила и неописива срећа. Као да је на себи носила непробојни штит, одолевала је свим оштећењима и скоро свим покушајима крађе, наиме, украден је само један лист пергамена који се данас чува у руском музеју. Чини ми се да су и други народи знали за њену вредност чим су толико трагали за њом. Чистом срећом данас се налази у Србији, у Београду, и још је под заштитом.

Никако се на би могло рећи да је та заштита увек била идеална. Гледајући филм, сазнао сам да је највећа оштећена претрпела при крају XX века, за време комуниста. Запрепастила ме је чињеница да је ова књига, непроцењиве вредности за нас Србе, лежала заборављена на поду међу гомилом других папира књига и пергамената.

Све ово што сам набројао, лепота, срећа, издржљивост и слично, чини књигу "Мирослављево јеванђеље" тако јединственом и вредном. Све то не бих никада сазнао да нисам погледао овај филм, па зато сматрам да људима треба да се и у будућности приказују слични филмови, причају приче о историји, јер све то надограђује наша знања о култури и историји нашег народа што може и треба да развије и љубав и поштовање према истој.

Душан Стојановић, Ie3

ПРИКАЗ ПРЕДСТАВЕ „ПОКОНДИРЕНА ТИКВА“

Октобра 2007. године плакати „дасака које живот значе“ објавили су чувени позоришни комад „Покондирена тиква“ зачетника домаће комедије, Јована Стерије Поповића.

То вече није наговештавало да ће ова представа у режији Јагоша Марковића остати у сећању као једна од најбољих адаптација које до сада видех. Седео сам у последњем реду и помно посматрао сценографију. Испред куће чувеног филозофа Светозара Ружичића налазио се дугачак сто који је представљао трпезарију удовице Феме. Са десне стране у равни са трпезаријским столом налазио се дрвени лавор за гажење грожђа за вино. На средини просценијума налазио се сто за којим седи Фема.

Светла се угасише. Одједном, позорница оживи. Глумци су тихо певушили „Тијо ноћи“. Првих минута се све заснивало на мумлању, режењу и испуштању чудних звукова не би ли након тога фасцинантна глумица Олга Одановић у улози Феме викнула: „Једном за свагда, ја нећу да си ми ти таква као што си ми досад била“.

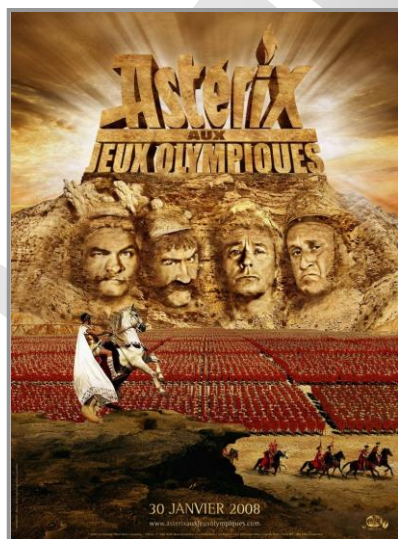
Цела представа је ишла занимљивим током и потпуно се разликовала од „Покондирене тикве“ какву смо навикли да гледамо. Невероватно поигравање са публиком, као и чудне неме игре, бркање речи и одлично извођење гега учинили су ову представу оригиналном.

Поред Олге Одановић, велики утицај на публику је оставио и чувени, млади позоришни глумац Михајло Лађевац у улози шегрта Јована. Сам крај представе је довео до кулминације улогу Феме у којој Фема преживљава велики бол, каје се због свог понашања и поново постаје она стара и добра „мајсторица“.

Сам крај представе је такође обележен певањем и слављем уз конфете које су свему придодале праву магију позоришта, каква се нигде не може пронаћи, осим у срцу глумца и публике.

Владимир Велковски, Ит

„АСТЕРИКС И ОБЕЛИКС НА ОЛИМПИЈАДИ“, ЈОШ ЈЕДАН ФИЛМ КОЈИ СУ УЧЕНИЦИ НАШЕ ШКОЛЕ ОРГАНИЗОВАНО ПОСЕТИЛИ 24. АПРИЛА 2008. ГОДИНЕ У ЦЕНТРУ ЗА КУЛТУРУ ПОЖАРЕВАЦ

АКТИВНО ИЛИ ПАСИВНО, ЈОШ СЕ ПИТАМО

Класично је пасивно, забавније је активно

Замислите следеће: седите у клупама, испред вас свеска, оловка. Професор улази и почиње предавање. Само његов глас одзвања и рука пише по табли. А наши погледи су уперени кроз прозор, на сат-сањамо о Звонку Спасићу и одбројавамо минуте, чак и секунде до краја часа. Нисмо концентрисани, не запамтимо скоро ништа, а лекције и лоше оцене се само гомилају. Није баш интересантно, зар не?! Међутим, када видимо да се на вратима прво појави хамер папир и кеса пуна фломастера разних боја, па за њима професор, ентузијазам расте и већ смо спремни за рад.

За разлику од класичне наставе, ученици желе да што више учествују у раду, да буду активнији и изборе се за добру оцену а самим тим да на забавнији и занимљивији начин науче све оно што је битно за одређену лекцију или предмет. А то је и циљ активне наставе-да се што више научи на часу.

Такође, она код нас буди жељу за такмичењем и надметањем у знању. Учи нас брзом и ефикасном, али и квалитетном начину рада и размишљања, вештини сагледавања проблема и решавање истих на најбољи могући начин, одвајању битних од неважних или мање важних ствари, и што је можда најбитније, прилагођавање и тражење компромиса у раду са другим ученицима, тј. групни рад. Тако нас припрема за будући посао и учи нас да дамо свој максимум у раду и покажемо колико можемо и знамо.

Једино одељење које ове школске године експериментише са оваквим начином рада је наше одељење, смер комерцијалиста. Као огледно одељење имамо прилику да први учимо и радимо на овакав начин. Са обзиром на то да овај облик учења ученици прихватају и да се постиже већи успех него на класичној настави, очекујемо да ће се наставити са активном наставом, али и да ће се оно проширити на све предмете на којима је могуће радити оваквом методом.

Дубравка Ракић, 1е2

Да ли је активно заиста активно?

Моје мишљење о активном раду на часу је негативно због тога што је веома мали број ученика заиста активан и то су управо они ученици који имају бољи успех, што је у супротности са идејом активног рада на часу. Сматрам да се овај вид наставе примењује управо због ученика са лошијим успехом који нису активни на класичној настави, а они су и овде пасивни.

Како се на активној настави формирају групе ученика, тако неки ученици не успевају да наметну своје мишљење својој групи, јер га доминантни појединци не уваже, иако су често у праву. Такође, у току стварања групе може се јавити нетрпељивост међу члановима исте и стварање „групе у групи“, што доводи до неравномерне поделе приликом израде задатка.

Још један од разлога што ми се не свиђа примена активне наставе јесте да ученици морају да објашњавају неко градиво, а да им притом професор није у целини и унапред разјаснио основне појмове из дате лекције. То се негативно одражава на успех.

Ово су моја мишљења о активној настави и надам се да ће професори мало поразмислити, уважити моје мишљење и прихватити замерке.

Наташа Јевтић, 1е2

СЕМИНАР АКТИВНЕ НАСТАВЕ

Током ове школске године у нашој школи одржан је семинар за професоре под називом „Активно оријентисана настава“. Семинар су водили чланови удружења „Доситеј“, које је укључено у пројекат реформе стручног образовања у Србији, а под покровитељством Министарства просвете и спорта Републике Србије и ГТЗ-а, немачке организације за техничку сарадњу. Пошто је наша школа ове године по први пут увела нови образовни профил, огледно одељење комерцијалиста, указала се потреба да се професори оспособе за нове методе рада у том и сличним одељењима.

Семинар је био подељен на четири целине са различитом тематиком. Присутствовало му је 24 професора наше школе. Први део семинара под називом „Учење нових метода“ одржан је у новембру, а други део под називом „Предметна дидактика“ одржан је у децембру.

На трећем делу семинара „Оцењивање ученика“, одржаном крајем фебруара и почетком марта, професори су имали прилику да размене искуства о свом критеријуму и начину оцењивања и поразговарају о различитим типовима тестова.

На последњем делу семинара, који је одржан крајем марта, професори су применили научене методе и одржали часове својим колегама.

Утисак предавача на крају семинара био је да у нашем колективу влада заиста позитивна атмосфера што се нарочито видело приликом држања часова. Сви учесници били су подједнако ангажовани и дали су све од себе да семинар успе.

Проф. Тијана Младеновић

ВЛАДИМИР МИТИЋ-ВИЦЕШАМПИОН ЕВРОПЕ

1. Неколико речи о каратеу и порука младима. Зашто би требали да се бавимо било којим спортом, а и овом борилачком вештином КАРАТЕ?

ВМ: Карате је спорт у коме се развија и дух и тело. Помаже да се развију моторичке способности, доносе праве одлуке у право време. Подстиче упорност, жељу за успехом, сналажљивост. Карате је веома захтеван спорт пун надмудривања између такмичара, као партија шаха. Спорт нам омогућава стицање нових познанстава, склапање нових пријатељстава, разна путовања. Чини живот богатијим и занимљивијим.

2. Твоји почеци. Како и када си почео да се бавиш овим спортом?

ВМ: Мој почетак тренирања каратеа је везан за 1997. годину и Основну школу "Краљ Александар I". Приликом уписа у први разред, видео сам плакату карате клуба "Пожаревац 92" који води Бра-нислав Дмитровић. Услед вишка ене-ргије коју сам поседовао, родитељи су одлучили да ме упишу на карате.

3. Како карате утиче на твој живот?

ВМ: Карате ми је омогућио да доста путујем, стичем нове пријатеље и развио је бројне позитивне особине код мене. Живот без каратеа би ми био празан.

4. У школи си успешан, а и у спорту, па откриј нам тајну свог успеха?

ВМ: Тајна успеха је у доброј организацији времена. Све се може постићи ако се лепо испланира (да се изађе са друштвом, да се учи, тренира).

5. Када си чуо да ћеш учествовати на европском првенству шта си прво помислио?

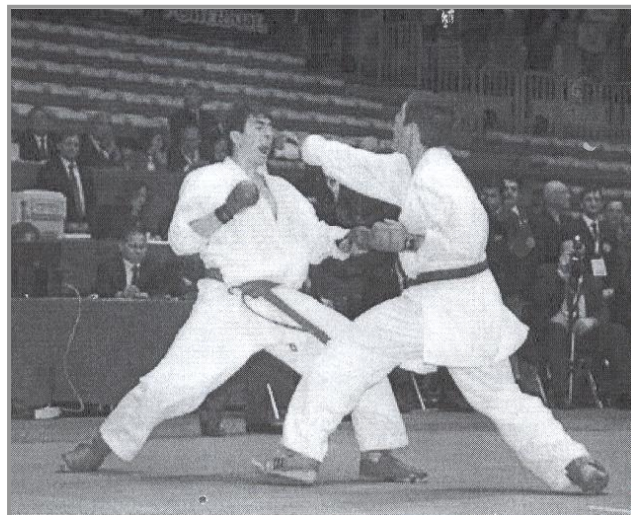
ВМ: Прво што ми је прошло кроз главу било је: "Једва чекам да кажем друговима".

6. Како си се припремао за првенство?

ВМ: За првенство сам се спремао и са репрезентацијом и са својим клубом. Са репрезентацијом сам имао циклус припрема: Топола 22-30. 12. 2007. године, Фрушка Гора 8-15.1.2008. године, Београд 5-12.2.2008. године. Са клубом сам имао припреме на Копаонику 24.1.2008. до 1.2.2008. године. Током ових припрема тренирао сам два пута дневно.

7. Каква су била твоја очекивања?

ВМ: Искрено, нисам очекивао овако добар резултат. С обзиром на то да ми је ово било прво европско првенство, то чини

овај успех још већим.

8. Како си се осећао тог дана, пред саму борбу?

ВМ: Био сам јако нестрпљив и једва сам чекао да почне.

9. Да ли си имао трему?

ВМ: Да, позитивну. Само је повећавала жељу да што пре уђем у борилиште.

10. Колико си укупно борби имао?

ВМ: Имао сам пет борби. У првој сам победио представника Босне и Херцеговине (2:1), у другој представника Белгије (5:0), у трећој представника Турске (3:1), у четвртој представника Азејберџана (6:1), а у финалној борби, нажалост, изгубио од Црногорца (0:2).

11. Можеш ли нам описати осећај када си чуо знак судије за почетак борбе?

ВМ: Велико олакшање. Коначно је почело оно за шта сам се спремао.

12. Да ли ти је било жао што ниси успео да победиш?

ВМ: Наравно да јесте, али надам се да ћу следећи пут успети да се попнем на највише постоље.

13. Који су твоји будући планови?

ВМ: Предстоје ми велика сениорска такмичења, тако да настављам са напорним тренинзима, настојећи да и у наредном периоду постигнем што боље резултате.

14. Шта би препоручио вршњацима?

ВМ: Бавите се било којим спортом, јер у здравом телу лежи здрав дух.

Марковић Александра, ИТТ

НЕОБИЧНИ ТАЛЕНТИ МЕЂУ НАШИМ СТОЛАРИМА

Стерђевић Андрија, ученик IIс одељења, и **М**иленковић Марко, ученик IIIс одељења, чланови коњичког клуба „Кнез Михаило“ из Пожаревца, такмиче се у дисциплини ендјуранс и освајају прва места на републичким такмичењима. Ево како они описију своју дисциплину и успехе у њој:

„Дисциплина се зове ендјуранс. Стаза износи 46 км, а сврха такмичења је да се коњ што више сачува. По завршетку стазе коњу се мери пулс и не сме да има изнад 64 откуцаја у минути.

Такмичења се одржавају по целој Србији: Чачак, Јагодина, Свилајнац, Јарменовци (планина Рудник), Смедерево. Прошле сезоне био сам вицешампион Србије, а ове године шампион Србије. Мој колега Миленковић Марко је прошле године био трећи у

Србији, а ове вицешампион. Овај успех нам се много одразио на каријеру, јер смо постали тражени од стране других клубова.“

ПРОСЛАВЕ

У ЧАСТ СВЕТОМ САВИ

Пред препуном трибином Економско-трговинске школе приказан је још један фантастичан програм у част школске славе, Светог Сава.

Дана 25.1.2008. године са почетком у 17 часова ученици Економско-трговинске школе доказали су да поред тога што су сјајни ђаци и још бољи другови, јесу надарени и за књижевност, глуму, рецитацију, песму и игру. Предвођени професоркама српског језика, Бранком Дашић и Драганом Мратић, ученици су неколико месеци увежбавали сценарио који је на дан обележавања Светог Саве доведен до савршенства.

Програм је отпочео читањем награђеног литерарног рада "Свети Сава и његови одјаци у мени" ученице IIIe3 Сандре Цеков.

На сцени се онда појављује, нико други до Свети Сава, кога је за ову прилику маестрално дочарао Милош Биговић, ученик IIIe1. Одевен у монашко рухо, благим, али одлучним тоном и премудрим речима Светога Саве, одвео нас је

право у средњи век, у доба Немањића, српске краљевине и славне прошлости.

Потом на сцену излазе до доле које игром и песмом оживљавају прастара времена када се природа сматрала божанством. Сад следи централна прича.

Подсећајући нас на стара времена, када су се цениле традиционалне, патријархалне вредности, на сцену ступа права српска породица, домаћинска, Милетић (IIIe1) и Љубица - Марија

берићетна и верна. Радован - Марко Живановић (IIIe1), дочаравају нам млади, заљубљени пар и њихова невина удварања све до дочекивања прве заједничке крсне славе.

Кроз причу пролази још мноштво битних ликова као што су: девојка - Гордана Мијајловић (IIIe1), рецитатор (глас) - Ивана Јовановић (IIIIt1), сватови - Стефан Бата (IIIIt1) и Ненад Ранђеловић (IIIIt1), кум - Милош Ристић (IIIIt1), домаћин - Миладин Ераковић (IVe3) и домаћица - Тијана Крстић (IIIe1) и многи други. Целу представу пратили су песма и игра хора и фолклора Економско-трговинске школе као и наратори који су нас

водили кроз читав програм: Ивица Стојмировић (IIIe₁) и Милица Дакић (IIIe₁).

Највеће залагање у овој представи показали су ученици IIIe₁, као и IIe₃, IIIt₁, IIIt₂ и многих других одељења, тако да се може рећи да је ово заједничко дело вредне и Светим Савом надахнуте омладине Економско-трговинске школе.

На крају, сви се слажу у оцени да је ово једна од најбољих, ако не и најбоља представа у част Светом Сави у историји ове школе.

Маринковић Маја, IIIe₁
Живановић Марија, IIIe₁

НОВОГОДИШЊА ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ

У четвртак 27. 12. 2007. године у ресторану Економско-трговинске школе одржана је додела новогодишњих пакетића деци запослених. Уз доделу пакетића изведена је и новогодишња представа.

Деда Мраз, Поспанко, Звончица, Звездана, Вредница и чаробне добре виле повели су све присутне у неки другачији, магични свет, далек од овог нашег. Поспанко, који се плашио змајева, и Звончица и Звездана, које су се отимале око сјајне звезде, измамиле

су осмехе на лице како деци тако и онима мало старијима. Малишани су могли да се угледају на паметну Вредницу, а касније и да певају са глумцима да би песмом дозволили Деда Мраза. Када је Срђан Доганџић дошао у костиму Деда Мраза, уз пратњу добрих вила, међу децом је настала права пометња.

Њихова изненађена лица и осмеси, заједно са енергијом глумаца на сцени, створили су одличну, топлу атмосферу. Сусрет се завршио фотографисањем и доделом пакетића.

Јелена Николић, Iтт

ДОДЕЛА ДИПЛОМА МАТУРАНТИМА 2007. ГОДИНЕ

ИМПРЕСИЈЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

СКИТАМ И ПРИЧАМ

Матурску екскурзију смо жељно чекали и борили се свим снагама да задовољимо основни економски принцип, да добијемо најбољу понуду по најјефтинијој цени. Мислим да смо успели!

У раним јутарњим часовима смо кренули, па се већина забринула да случајно не закаснимо, као што каснимо на предавања, али ипак, то је екскурзија! Напуштали смо Пожаревац, пут нас је водио преко Ниша и Македоније до Грчке односно Паралије. Стигли смо у вечерњим часовима и одмах почели да се спремамо за дискотеку. На дугачак пут као да смо заборавили, били смо опијени мирисом мора и сазнањем да смо у Грчкој.

Другог дана смо обишли планину Олимп, седиште бога Зевса са које се пружа изванредан поглед на област која се зове Пиерија.

Пут нас је са тог предивног видиковца, који ће ми вечито остати урезан у сећању, одвео у Катерини, трговачки центар области коју смо видели са Олимпа тј. Пиерије. Девојке су се посебно обрадовале, јер је било радњи са гардеробом, ципелама и осталим ситницама.

Увече смо имали „Бузуки вече“ које нам се веома допало! Приказан нам је грчки национални инструмент-бузуки и грчки фолклор, њихова ношња, песме...

Трећег дана обишли смо Метеоре-манастире на стенама, на веома недоступним литицама. Приликом уласка девојке су добиле сукње јер се у манастиру поштује традиција. Комплекс манастира је некада бројао 24 Света места, данас су очувана само 6 манастира настала у XIV веку. Међу њима највећи и највиши је манастир Велики Метеори. У величанственом манастиру може се видети костурница где се чувају лобање монаха, храм, трпезарија-данашњи музеј реликвијај, огњиште где се налази кухиња из 1557. године, данашњи музеј фолклора са старим земљаним, дрвеним и бакарним кухињским посудама. Такође се чувају и стари рукописи од XV-XIX века. На стенама, односно на Светом месту сам осетила спокојство, мир и благостање.

У повратку смо свратили до цркве Свете Петке, малог здања у чијој се непосредној близини налази Афродитин извор, извор богиње лепоте и љубави. За извор је везана легенда да када девојка попрска младића том светом водом, он одмах обрати пажњу на њу. Да ли је то само легенда или и истина остало је да утврдимо саме, јер је свака од нас захватила мало воде и сутрадан донела у Србију.

Четврти, односно последњи дан, посетили смо српско војничко гробље-Зејтинлик, место на коме леже кости наших чукундедова. Чика Ђорђе-човек који води рачуна о војничком гробљу захвалио нам се што посећујемо место где су наши преци сахрањени. Уследио је повратак преко Македоније, Прешева, Ниша па све до нашег града коме смо у дубини душе могли да пренесемо неке поздраве настрадалих ратника из два пожаревачка пука.

Јелена Стокић, I Ve2

БИСЕРИ

**Професорка познавања робе пита: „Докле сте учили?“
Ученик одговара: „До јаја.“**

Професорка каже: „Ако неко не зна, ја ћу да га питам!“

Каже професорка ученику: „Ћути док одговараш!“

**Професорка: „Док ти то прокњижиш, ја ћу да се породим!“
Ученик: „Професорка, па ви сте трудни?!“**

**Ученик на часу српског језика:
„Па, он је убио све око себе и на крају је убио себе, али је ипак остао жив.“**

**На часу српског језика:
Професорка: „Од чега је Ромео умро?“
Ученик: „Он је пио, и пио, и пио...“**

**Професор: „Ово је добро! Зашто је добро?“
Ученик: „Зато што није лоше!“**

**Анализирање песме на српском
Професорка: „Шта је девојка радила на прозору док ју је момак посматрао?“
Ученици: „Прала је прозоре.“**

Професорка ученику: „Опери сунђер и покваси га.“

Ученик на часу српског језика: „На крају умире од среће што показује колико јој је тешко.“

ОНИ СУ СЕ ТАКМИЧИЛИ

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Марија Манић, IVe₂, пословна информатика, I место (проф. Лидија Лекић)
2. Љубица Ђорђевић, IVe₁, основи економије, III место (проф. Емина Стојановић)

РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Владимир Велковски, Iтт, такмичење рецитатора, III место (проф. Весна Џино)
2. Никола Аћимовић, IIe₃, историја, I место (проф. Милена Стефановић)
3. Јелена Милутиновић, Ie₃, историја, II место (проф. Милена Стефановић)
4. Ана Стојанчов, IIт₃, ликовна уметност, II место (проф. Катарина Филиповић)
5. Марина Миленковић, IIIт₃, ликовна уметност, III место (проф. Катарина Филиповић)
6. Женска рукометна екипа, II место (проф. Весна Ристић)

ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ИСТОРИЈЕ

ове године, сви млади историчари наше школе пуни елана и такмичарског идуха показали су своје познавање историје. У просторијама Економско-трговинске школе 6.3.2008. године, одржало се школско такмичење на коме су они најбољи стекли право да се такмиче на нивоу општине Пожаревац. Одзив је био велики, али на школском такмичењу су право на даље такмичење изборили ученици првог разреда: Сања Атанацковић Ie₃, Јелена Милутиновић Ie₃, Марија Живковић Ie₃, Марија Стошић It₁ и Маја Максимовић Itт, а међу учесницима другог разреда: Никола Аћимовић IIe₃, Марија Живковић IIтт и Марина Ристић IIтт. Као што се и могло очекивати, они су доказали да су то заслужили и својим знањем показали и на општинском такмичењу, које се одржало 9.3.2008. у просторијама Пожаревачке гимназије, где су се сви пласирали за даље такмичење, тј. на регионално.

Регионално такмичење из историје одржано је у Смедереву, 5.4.2008. године. Међу великом конкуренцијом, право на даље такмичење, тј. одлазак на републичко изборили су ученица првог разреда **Јелена Милутиновић** Ie₃, заузевши друго место, и ученик другог разреда **Никола Аћимовић** IIe₃, заузевши прво место. Наравно, ништа од овога се не би догодило да уз њих није била професорка историје Милена Стефановић, која им је пружила сву потребну помоћ, а они су јој узвратили високим пласманима. Пуно среће онима које чека републичко такмичење, а осталима следеће године више среће!

Маја Максимовић, Itт

ПРВА У СРБИЈИ-Марија Манић

Већ пет година уназад ученици наше школе доминирају на Републичким такмичењима из пословне информатике. Традиција је настављена и ове године захваљујући **Марији Манић** која је освојила **прво место**.

Ове године такмичење је одржано 28. и 29. марта у Нишу. Економска школа из Ниша показала се као диван домаћин. На такмичењу је учествовало 36 учесника, ученика Економских школа из целе Србије. Тест је састављала група професора са Електронског факултета у Нишу. Тест се састојао из 4 дела: теоријска питања (25 поена), компјутерска обрада текста (10 поена), компјутерска обрада радних табела (20 поена) и израда базе података у Access-у (45 поена).

Марија Манић, која је на диван начин представила нашу школу и град, ученица је IV_{e2} разреда, одличан ђак и врло амбициозна девојка. Увек са великим интересовањем прилази сваком предмету. Сналажљива је и причљива.

За ово такмичење се, уз велику помоћ професорке Лидије Лекић, темељно припремала и максимално потрудила. Као награду за освојено прво место Марија је добила **лаптоп** и олакшице за упис на многе факултете и још једном доказала да наша школа има талентоване ђаке.

Марија се из Ниша вратила пуна утисака. Како и сама каже, ово је за њу, осим доказивања сопствених могућности и постизања циљева, била прилика да упозна вршњаке, размени искуства и стекне нове пријатеље.

Напомињем да је Марија била и на Републичком такмичењу из рачуноводства где је освојила шесто место, што је такође велики успех, с обзиром да се спремала кратак период.

Марија ће од октобра бити бруцош на Економском факултету у Београду.

Александра Јовановић, IV_{e2}

ТУРНИР У МАЛОМ ФУДБАЛУ

Наша школа је и ове године била организатор и домаћин турнира у малом фудбалу који је окупио 20 екипа. У групи А прво место са постигнутих 10 бодова, освојила је екипа TRGOVCI UNITED (III_{e3}), док је друго припало ТЕЛЕТАБИСИМА (II_{e3}) са постигнутих 9. У групи Б прво место је заузела екипа THE ZID (IV_{e3}), док

је друго место освојила екипа ТОТАЛНИ ПРОМАШАЈ (I_{y1}), обе екипе освојиле су по 9 бодова. Прво место у групи Ц осваја FREAKED FREQUENCY (III_{e1}), док је друго однела екипа ЦАБЕ СМО ДАЛИ 1000 ДИН (III_{e1}). У финале су се пласирале екипе из Д група РАДНЕ ЦАПЕЛЕ и ПРОФЕСОРИ који губе резултатом 4:3. Најбољи стрелац био је **Никола Петровић** из Телетабиса са постигнутих 11 голова, најбољи голман био је **Дамир Димитријевић**, а најбољи играч **Негован Стојковић** из екипе Радне Цапеле.

КОШАРКАШКИ ТУРНИР

Економско-трговинска школа и ове године организовала је кошаркашки турнир који је трајао од 28.11. до 21.12. 2007. године. Учесће на турниру узело је 16 екипа које су се на паркету физкултурне сале наше школе лавовски бориле за што бољи пласман. Екипе које су учествовале су подељене у 4 групе:

Група А:

URBAN CREW (IV E1)
GULIVEROVI LILIPUTANCI (III T1)
AND 2 (II E2)
NBA SERBIA (I U1)

Група В:

NE PANJIMAJEMO (IV T1)
E2-GANG (III E2)
KK METEOR (II T1)
ĐACI PRVACI (I E3)

Група С:

SPIDER PIGS (IV T2)
ANALIZA ŠUPE (III E1)
MALE SU NAM PELENE (II U1)
DREAM TEAM (I T1)

Група Д:

ПОМАХНИТАЛИ МАСЛАЏЦИ (IV E3)
SKLOMBUČNA (III E3)
T.H.C.TIM
PROFESORI

Репрезентација школе

Турнир праћен помним оком судије Милоша Гајића завршен је победом **URBAN CREW**-а, а друго место заузела је екипа **ANALIZA ŠUPE** док је треће припало **GULIVEROVIM LILIPUTANCIMA**, за најбољег стрелца и играча проглашен је **Милош Биговић** из другопласиране екипе.

Срђан Доганџић, IIIу1

ЗДРАВО ДА СТЕ

Наши ученици помажу у изради Стратегије за младе Министарства рада и социјалне политике

„Здраво да сте“ је невладина организација из Београда која се бави питањима и проблемима младих из области културе, образовања, начина коришћења слободног времена, запошљавања, безбедности, слободе мишљења. Организација обухвата шест општина: Пожаревац, Смедерево, Кучево, Владимирци, Мало Црниће, Голубац. Град Пожаревац представљају Економско-трговинска школа, Музичка школа, Медицинска школа и Омладина Јазаса. Представници наше

школе су: Иван Милић, Златица Радовановић и Александра Јовановић.

Рад је отпочео у Голупцу почетком фебруара ове године и трајао је три дана, када смо уз игру и дружење у оквиру радионица разговарали о проблемима младих. Циљ ових окупљања је размена искустава, едукација и давање предлога за анимирање младих за позитивне активности.

Иван Милић, IVе2

∞ ЖИВОТ ЈЕ ЧУДО ∞

Постоји време за рађање и умирање, време за плакање и смејање, за сејање и жетву, постоји само почетак и крај и због тога је живот чудо.

Рађање, па празнина коју зовемо живот, и смрт, два прва чуда који су људи спознали. Са годинама су схватили да та празнина може да се обликује и да поприми неки други облик, тада су упознали и ново чудо звано живот.

Са сваким даном, заједно са сунцем, добијамо и један чаробан тренутак када је могуће променити дотадашњи живот. Ако почнемо да пропуштамо чаробне тренутке, они ће полако нестајати, и када буду потпуно нестали, ми ћемо једног јутра хтети да променимо свој живот, али касно јер тада више нећемо да верујемо у чуда. Зато ја свако јутро покушавам да доживим и да схватим као један нов живот за који се вреди борити. Неко је рекао да живот престаје онда када престанемо да се боримо, када се предамо другима и када заборавимо све тренутке спокоја и среће.

Понекад и патим, понекад сам усамљена, али сетите се колико пута смо само рекли: „Усамљеност је чудо!“, јер пречесто у тренуцима патње проналазимо наше најбоље идеје, мисли, спознајемо себе, померамо наше границе издржљивости, и на крају нашу срећу меримо патњом. А шта је срећа? Пар тренутака између две несреће? Да бисмо спознали срећу, прво треба научити да уживамо у малим стварима, како бисмо хладне главе уживали у великим. То је основа среће, после је све лакше, после смо спремни да исто уживамо у тренутку среће и у тренуцима када јој нема краја.

Закључујем да ако научиш владати малим стварима, ако у патњи пронађеш спас, ако никада не престанеш да се бориш, открио си да је живот чудо и да вреди живети.

У мом животу чуда су и снови. Уснила сам један сан јако давно и светлост тог сна ми је једини излаз из ове „џунгле у тами“. Више се и не сећам да ли је то сан или жеља; у данашњем свету снови се поистовећују са жељама. Можда је то сан који сам наследила, а који ћу да пренесем, јер сви причају: „Увек сањај бољи живот“. Међутим, мени се овај мој баш свиђа. Понекад сам тужна, усамљена, онда сам мало срећна, па се радујем, понекад се вратим и у прошлост. Ах, та прошлост, како се понекад поигра са нама, извуче нам и по коју сузу, али понекад може и да послужи, да посаветује, да подсети на грешке. Али ја и после свега волим свој живот, само ми једно чудо не да мира...

Срце, чудо над чудима, пустило је још неке чудније корене, подигло око себе чудне зидове и господари. Не зна за ум, не признаје законе, а господари и одређује какав ће живот бити, где су његове обале, а где његово дно. И поред оволике неправде и мржње која се свакодневно јавља, срце верује и даље у љубав. Верује у љубав и када му задаје бол. А љубав је тако несхватљива и за научнике нејасна, а ипак се око ње све врти и она и треба да буде разлог живљења. Када би свима љубав, према ближњима и према драгим особама, била примарна ствар, живот би имао сасвим другачији, лепши, срећнији и радоснији облик. Зато са пуним правом љубав и називају чудо. Јер она спаја неспојиво, помера границе вера и свакодневно нас опомиње да полако нестаје, јер јој више не придајемо пажњу. Сада смо се окренули неким другим стварима које могу новчано да се изразе. Заборавили смо на духовно богатство, па се окрећемо материјалном. И своју срећу и успех у животу меримо бројкама, а притом се питамо зашто се чуда не дешавају.

Драги моји, знате да смо смртни, знате да је живот један. Верујте у чуда, верујте у живот. Не заборавите на онај мали чаробни тренутак који се сваког јутра појављује, искористите га и покажите и докажете да је живот стварно чудо.

Милена Машић, IVe3

СТВАРАЛАШТВО УЧЕНИКА

СВЕТИ САВА И ЊЕГОВИ ОДЈЕЦИ У МЕНИ

..."За Христом још једна душа крочи.
Лучоноша вечни српског народа"...

Од Бога измољено дете. И Господ, по величини своје добротe подари мушко чедо моме роду. Подари му врлине божанске и божански живот. Гледајте, видећете светлост која га је обасјала. Слушајте, чућете његове кораке, он ходи и проходи вековима. Верујте у Оца и Сина и Светог Духа. Молите се, молитвама призивајте свитеља Божјег.

..."Али роде, дух оста да живи,
Дух који ће материју
у васкрс да врати."...

Показао нам је пут којим идемо. Научио нас је језик којим говоримо и писмо којим пишемо. Одредио је крст којим се крстимо и благословио српски народ. Заветао нам је Жичу, Дечане, Хиландар, Грачаницу, Милешево... да сва српска земља једном Богу служи.

Српска црква је жива душа Срба, Бог је Саву послао да делује у народу и за народ. У њему су се срели Исток и Запад у пуној хармонији. Био је наклоњен дубоком размишљању као источњак, а енергичан у акцији као западњак. Обе ове особине развијао је до савршенства. У њима је лежала велика духовна снага.

"Историја њим започиње
Дигао је школу до светиње
Све нам је свето њим започело
Он је свети-свето му је дело"

Први је српски књижевник, најотменији изграђивач српске народне културе. Његово дело је непосредно и непоновљиво. Широ је писменост, учио све вери православној, градио цркве и манастире. Када се пише живот Светог Саве, пише се и почетак наше просвете. Народни Просветитељ и Учитељ, Чудотворац, избавитељ свих болесних, сиромашних, невољних... Учинио је Србију земљом европске и медитеранске цивилизације. Прича о Србији је прича о Светом Сави. Србија је Свети Сава. Наш је Завет да ходимо Светосавским путем.

Хтео је Архиепископ и Просветитељ српски, државу, и земљу и живот на земљи - отворен за Вечност и за Царство Небеско. Веровао је у небо које је у лицу Богочовека сишло на земљу и постало једно са творевином и човеком. Све што није на небу засновано, њиме прожето и са њим усаглашено-нити представља, нити може бити сматрано за истинску непролазну вредност.

..."Манастири, књиге, крв, огњиште, сузе,
Све, све ми Турчин узе"...

Својим опредељењем за светло, чисто и Свето, Свети Сава је определио цео свој народ. Семе које је посејао, залио и једном за свагда учврстио, доносио је временом обиље плодова. Један од тих плодова је и Косовски Завет. Мученичком крвљу потврђено и посведочено опредељење Светитељско, јер, "земаљско је замалена царство, а Небеско увек и довека":

Сва историја српског народа до наших дана може бити схваћена исправно саму у светлости баш Косовског завета као пуноћа Светосавља. Светитељев прах се "растурио по целом српству" и помешао са сваким труном његове земље. Свака варница пала је у срце Србина, свака честица постала варница која му је светло ма где се налазио.

Чујете ли те одјеке? То одзвања беседа оног најсветијег, оног чија је вера највећа, оног што се уздиже у Небеса.

..."Па ко си ти?
Свом Србијом тада би гром одјекнуо.

Он је онај што је српској души
Нешто среће дао, вечно учење распламсао.
Онај што столећа буди.
Попут Христа мртве васкрсава,
Поколења српска васпитава.

Наша вечна славо,
Светитељу Саво!"

Сандра Цеков, IIIe2

Овај рад је награђен на школском конкурс у поводом прославе Светог Саве.

Наша срца су као балони
У које треба дунути љубав.

Наш ум, бескрајан као небо,
Чека да се у њега усади срећа.

Као непознати звуци
Јуре нам мисли
У потрази за прошлошћу.

Будућност је тихи ветар.

Као звезде падамо,
Да бисмо се угасили
У овом свету
И нашли се у другом.

Милева Станковић, IIТТ

НАЈЧЕШЋИ ЖАРГОНИ МОЈЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ

Свако време има своја обележја и дешавања, нову моду и нови начин живота. И моја генерација има своја обележја-изразе, жаргоне, речи које је обележавају.

„Главни мотив наше генерације је жураја која се може одржати и на гајби. Главни мотив за журају је да се одвалиш као летва или убијеш као мајка. Отићи на журају на којој је све за џ онда је то ЕХтра, боље није могло да буде. Није ти потребна кинта за пића. На журци још једна ствар је битна-ко је све дошао, зато имамо више група, фенсери, друга група су шабани, габори, летве или матке. Ту су и паћеници. А на журку не долазе штребери, али су на журци увек добре рибе које су увек мета мувања. Циљ дечка је смувати је. Има оних који попију испалу. Када девојка каже: "Пали", у преводу значи бежи, иди или смараш, гризеш. Онда дечко буде упоран мислећи: "Ја сам буца", имам тозла, кајлу, носим оригинал фарке и шуљу, а у ствари је љаксе, лузер. А има и оних који су шмекери на које се цуре напале, касније изађи на дејт а у међувремену падне жвака. А на журци углавном ЕХТРА значи уз ДЈ-а. И увек је лудило, а на крају дођеш ћику а маторци те сморе. Након смора обавезно бациш пеглу, а то је обавезно после сваке журке. А на забави је било доста алкохола, а главна је била раца. После супер забаве дођеш кући бесним колима. Посебно ако живиш у стану, СНАЈПЕР БАБА зна ко је, када и са ким стигао/ла. Када каже све маторцима, не гине ти казна, а онда си прсо. Онда то мало времена што ти је остало, јер си дошао пред зору, а ујутру нешто хасаш и правац факс или средња и сетиш се да си рекао воздра учењу. А профа те прозове, ти одвалиш неку провалу и добијеш аса због којег знаш да ћеш да добијеш још једну казну. И мора профа да позове маторце на бал вампира, а касније, је обавезан сајам лудака. А ти мораш да фолираш родитеље пре бала, али после бала си готов. И због тога целе ноћи седиш за компом, не излазиш, блам те је да кажеш друштву за казну. У тренутку смислиш фору да је најбоља џада кроз прозор како би отишао на жур. Али после лудовања погледаш на чуку и сетиш се да ће маторци скоро устати и проверити да ли си у кревету, да не би звали мурију и пријавили како им је дете нестало. Зато се вратиш истим путем којим си побегао. Онда ипак испаднеш фер према друштву и фаца јер си урадио маторце и шмугнуо из куће.

Ови жаргони не само да обележавају нашу генерацију, већ се са њима може описати леп, а можда и по некима тежак (због учења) део живота. Зато су жаргони саставни део наше личности.

Ивана Цокић, IIIе1

MUSIC HAS INFLUENCE ON THE YOUNG

Music is very important part of our lives, especially in our schooldays, because teenagers are more sensitive and emotional than the adults.

In the times when my parents were young, in my opinion, our music was at its peak. I like listening to the old music, pop-rock and especially rock ballads. Though music we can feel emotions of the author. We can express ourselves with the songs we listen to. I like literature, especially poetry, and that is why words in the songs are very important to me. I believe that music should be about love, friendship and other beautiful feelings that a human being can feel. Nowadays, the most popular music is turbo-folk. I don't like the word "hate", but I really hate it. It is a genre of music that youth listen to most, and their young brains accept and look up to the appearance of our "famous" singers. Their songs are about money, cars, sex without love and giving yourself to the one who gives the most money. Rhythm is in the first plan, and voices are not important, because there is a playback. All you have to do to succeed in these so called "music" is to get naked and shake all the time. I am sorry if my opinion has hurt someone, but I can not stand Grand show and TV Pink, because it has totally changed the system of values in life.

In the end, I just want to say: "Rock is not dead".

Владимир Ковачевић, IIIe3

СМИСАО ЖИВОТА

Бачени на земљу без своје воље,
Несвесни шта нас чека,
Јутром да нас буди песма новог века,
Ноћу да нас успава вера у боље.

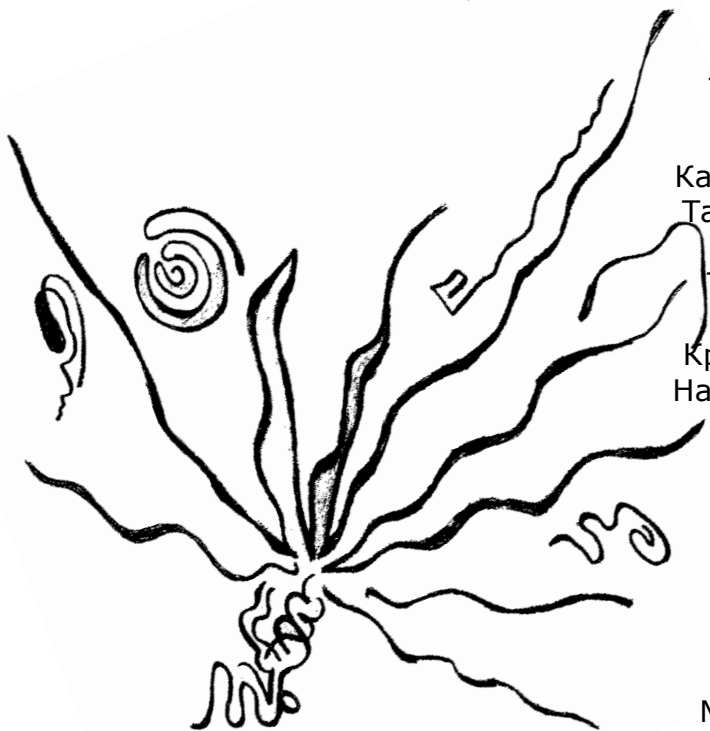
Кад удари гром преваре зараженог света,
Тад свесни се будимо, схватамо да боли,
Крваву битку губи срце које воли,
То наивни пупољак почиње да цвета.

Кроз мрачне дубине, у рудницима злата,
На дугим путовањима, тражићемо смисао,
Несвесни да је то наша мисао,
Златан кључ што отвара сва врата.

Шта остаће, људи, после нас,
После немог и глувог живота,
То дивно је, јер води нечему,
То проста је, бајна лепота.

Ми бачени јесмо, на земљу без знања,
Тражићемо смисао, а уствари знамо,
Кроз песму и љубав откривамо
Тајну нашег постојања.

Јелена Јовановић, IVt1

ШАХОВСКА СЕКЦИЈА

Историчари тврде да је шах настао у Индији, а касније се ширио читавом земаљском куглом. Шах је таква интелектуална делатност у којој се комбинују спорт, уметност и наука. Шах може бити игра, забава и разонода. Шах је спој математике и логике. То је, једном речју, живот у малом.

Ова древна игра заживела је и у нашој школи. Иницијативом ученика IVез, крајем новембра основан је Шаховски клуб у нашој школи. Приликом оснивања клуба уочено је велико интересовање ученика, па је одлуком оснивача организован шаховски турнир на коме су ученици показали своје способности. Победник турнира је **Милош Грујић**, ученик IIIт, сребро је припало **Раџи Јовановићу**, ученику IIIез, а треће место је освојио **Славиша Ђурђић**, ученик IVез, који је један од оснивача и председник клуба.

На крају турнира организована је свечаност на којој су члановима клуба уручене чланске карте, а победницима награде. Присуствовао је и директор школе, Лука Шешум, који је том приликом рекао:

„Драго ми је што су оснивање шаховске секције иницирали сами ученици, љубитељи шаха са жељом да корисно и рационално проводе своје слободно време. У томе су им помогли Љубиша Рајковић, школски стоматолог и шаховски стручњак, као и професорка Миладинка Антонијевић. У протеклим активностима чланови секције су показали озбиљност, одговорност и професионалност. Надам се да ће својим радом, ентузијазмом и љубављу према шаху ангажовати још већи број ученика и омасовити овај вид ваннаставних активности. Подршку ће увек имати од својих професора и управе школе.“

Матуранти који ове године завршавају школовање надају се да ће млађе генерације наставити започето.

Славиша Ђурђић, IVез

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА НАШЕ ШКОЛЕ-ДАР СТАМНИЦИ

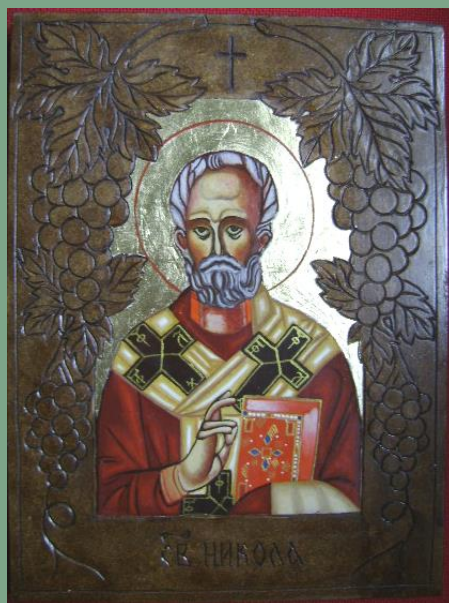
МОЈ БЕЦ ЈЕ СИМБОЛ ЗГАЖЕНОГ ЦВЕТА
МОЈА ПРИЧА ЈЕ СУДБИНА ХЕНДИКЕПИРАНОГ ДЕТЕТА.
ТОПЛИНА ЉУДИ ВЕЛИКОГ СРЦА,
МОЈЕ МАЛО СРЦЕ ГРЕЈЕ
КРОЗ ЊИХОВЕ ОСМЕЈЕ И МОЈА СЕ ДУША СМЕЈЕ.
ОВО ЈЕ МОЈ ЈЕДИНИ СВЕТ, МОЛИМ ВАС
ГДЕ БИ ЈОШ МОГАО ДА РАСТЕ ЗГАЖЕНИ ЦВЕТ!
ДА БОГОВИ ЉУБАВ НЕСЕБИЧНО ДАРУЈУ
ДА МУЗЕ ПРИЈАТЕЉСТВА КОЛО ИГРАЈУ
ДА СИМБОЛ ЗГАЖЕНОГ ЦВЕТА
БУДУ ИСПИТ ЧОВЕЧНОСТИ ОСТАТКА СВЕТА.

РАД ЛИКОВНЕ СЕКЦИЈЕ

Ана Стојанчов, IIтз

Ове иконе су награђене на регионалном такмичењу које је организовао Регионални центар за таленте из Пожаревца

Марина Миленковић, IIIтз

Рад одељења IIу₂ и IIIу₂

Витраж-Сандра Цеков, IIIез